

JAGA IN

GRIFFON NIVERNAIS

Vildsvinens ökning under de senaste decennierna har fått jägarkåren att se sig om efter nya hundraser för att hitta något som passar viltet och jaktformerna bättre.

Allt om Jakt & Vapen har tittat lite närmare på rasen griffon nivernais och fått en pratstund med Jonas Holmström som är en ivrig förespråkare för rasen.

del korsningar har gjorts för att ta fram hundar med de egenskaper man efterfrågar, men man har även sett sig om i världen och tittat på vad vildvinsjägare i andra länder använder. Jaques Dominguez tog 2006 in den första griffon nivernais-hunden till Sverige och sedan dess har rasen fått en liten men trogen skara anhängare i landet. En av dem är Jonas Holmström från Norrtälje. Jonas är uppväxt med tax och petit basset men började av en slump med griffon nivernais för sju år sedan då han köpte sin första hund från Jaquez Dominguez uppfödning.

OM RASEN

Rasen härstammar från centrala Frankrike och anses ha sitt ursprung i de hundar som gallerna hade på den tiden. Rasen har sedan kring sekelskiftet 1800 till 1900 korsats fram till den är idag genom inblandning av basset griffon vendéen, foxhound och otterhound.

Rasen anses besitta ett stort mod och en stark vilja. En griffon nivernais är en drivande och ställande vildsvinsspecialist där ett spårnoga drevsätt är det mest framträdande draget. Jonas upplever att

hundarna generellt sett arbetar på ett lite längre avstånd från vildsvinet vid ståndarbetet än till exempel grå- eller jämthund. De går ogärna in i situationer och spränger en grupp med vildsvin.

– Det har säkert att göra med att hundarna i första hand vill driva viltet. I och med det arbetssättet blir även skaderisken lägre, vilket bara är positivt. Det är skönt att komma hem med en hel hund efter en jakttag, säger Jonas.

I HEMMET

– De är kanontrevliga hundar, vilket kan bli ett problem i aveln så småningom då det är många som verkar uppskatta dem som sällskapshundar, säger Jonas lite skämtsamt. Nej men det är trevliga och lugna hundar, inga konstigheter.

ATT KÖPA VALP

– Först och främst så tycker jag det är viktigt att gå genom avelsrådet. Som med de flesta hundraser så finns det alltid oseriösa uppfödare man bör undvika. Med en så pass liten ras som griffon nivernais är i Sverige i nuläget så blir detta förstås ännu viktigare. Finns det inte meriter på hundar-

na bör man dra öronen åt sig. Alternativt att man faktiskt är med och jagar med både tiken och hanen och ser på så sätt att det är hundar som fungerar på ett önskvärt sätt. Det finns ju hundägare som inte är så intresserade av prov och utställning men ändå har väl fungerande och lämpliga avelshundar.

FÖRSTA TIDEN MED VALPEN

– Först och främst får valpen vänja sig vid sitt nya hem och sin nya flock. Sedan kommer vardagsdressyren, till exempel att börja träna inkallning med hjälp av mat-skålen som man gör med de flesta hundar. Jag lägger sedan tidigt mycket tid i skogen för att få valpen skogsvan. Det tycker jag →

TIPS!

- Börja tidigt att träna hunden på spår med vildsvinsklövar.
- Använd lina på unghunden vid träning i hägn så har du möjlighet att kontrollera situationen och ge hunden stöd vid behov.
- Ta vara på alla möjligheter du får att spåra och präglade hunden på vildvin.

Text: Anders Dahlgren
Foto: Privat

Jonas Holmström från Norrtälje började av en slump med griffon nivernais för sju år.

Griffon nivernais härstammar från centrala Frankrike och har sedan kring sekelskiftet 1800 till 1900 korsats fram till det den är idag genom inblandning av basset griffon vendéen, foxhound och otterhound.

är viktigt. Sedan går jag också mycket med valpen i långlina, till exempel när jag vet att det varit vildsvin framme. Då går jag dit och låter valpen spåra för att prägla den på vildsvin i ett tidigt skede. Jag berömmar förstås rikligt när jag ser att valpen visar intresse för vildsvinsspår.

INJAGNINGEN

– Jag brukar börja med att dra spår med vildsvinssklovar och låta unghunden spåra i långlina på färsk vildsvinsspår för att träna upp spårintresset. En nivernais är väldigt spårnoga, nästan som en stövare. När hunden sedan blivit 1 till 1,5 år gammal börjar den bli mogen för sin första kontakt med vildsvin. Jag tycker att

man med fördel kan göra detta i hägn med unghunden i lina. På så vis kan man som förare kontrollera situationen lite och stötta hunden om det behövs. Vid första kontakten med vildsvin är det viktigt att mötet blir positivt för hunden, och det är oftast lättare att få till under sådana situationer.

– Något jag tar väldigt allvarligt på är att mina hundar ska vara rådjursrena. Av den anledningen tackar jag nej till jakter där man samtidigt jagar med flera olika raser. Mina hundar ska bara jaga vildsvin och då är det onödigt att utsätta dem för sådana situationer där frestelserna kan bli stora. Jag vet att mina hundar inte jagar varken rå, älg eller dov. Kron har de inte träffat på, så de vet jag inte hur de reagerar på men sannolikt struntar de i dem också.

FÅ DEM RÅDJURSREN

– Jag har lärt mig väldigt mycket om detta från stövarfolk, de är duktiga på detta. Det handlar egentligen om att utsätta dem för färsk rådjurslöpor, helst då med hunden i lina, och visa sitt missnöje när hunden visar intresse för löpan. Det räcker oftast att använda rösten för att få hunden att förstå att den inte ska hålla på med det

djurslaget. Viktigt är förstås att göra detta så ofta som möjligt för att verkligen var säker på att hunden förstår. Jag försöker ta varje möjlighet att testa mina hundar och det händer att jag stannar efter vägen på väg till en jakt när jag ser rådjur och släpper ut hunden en sväng (detta kräver förstås absolut inkallning, annars är det lina som gäller) bara för att kontrollera att den inte bryr sig om dem.

FEL ATT UNDVIKA

– En sak som kan vara bra att tänka på om man till exempel också har drivande rådjurshundar i samma hushåll som sin nivernais är att inte gå på promenad med dem samtidigt. Det underlättar inte att få en hund rådjursren om den andra börjar driva för full hals i kopplet när det hoppar ett rådjur över stigen. Då får man helt enkelt gå två promenader istället.

– En annan sak som kan vara bra att tänka på är att detta är relativt mjuka och lättdresserade hundar, så var inte allt för hård på dem. Självkärligt är det dock olika på individer, mina två hundar skiljer sig rätt mycket från varandra till exempel. Men det kan vara bra att ha i åtanke. ■

INFO!

JONAS HOLMSTRÖM

Ålder: 56 år.

Bor: Norrtälje.

Familj: Frun Irene och döttrarna Erika och Malin.

Hundar: Trästabos Heidi (SJCH och RR) och Trästabos Jacki (RR).